

Příběh mého pradědečka Jana Jelínka

Dědeček i babička, maminčini rodiče, pocházejí z Valašska. Je tam chudý kraj. Babička musela už v dětství pomáhat rodičům na poli. Vyprávěla mně, že její tatínek Jan Jelínek byl velice hodný. Za války se musela část úrody i dobytku odevzdávat Němcům. Pro sebe si mohli nechat jen část úrody. Stávalo se, že lidé zatajovali, co všechno vypěstovali. Tak také můj pradědeček chtěl zajistit rodině jídlo a vykrmil tajně jedno prase. Jednou v noci ho zabil. Našel se ale člověk, který vše sledoval a napsal dopis gestapu. Ti pradědečka chytili a odvezli do Brna k soudu. Dostal trest 1 rok v německé věznici v Sasku. To se stalo na konci roku 1944. Protože začátkem roku 1945 se už sovětská armáda blížila, zůstal pradědeček ve věznici v UH. Vězňové chodili pracovat do mlýna ve Starém Městě (už je zbořený), na nádraží v UH a do sklepů jezuitské koleje. Vězně postupně odváželi do Německa, ale pradědečka už Němci nestačili odvézt. Na konci dubna už Němci z UH prchali, a proto se rozhodli vězně propustit.

Tak můj pradědeček šel pěšky z UH 60 km až domů na Valašsko. Můj pradědeček je druhý zprava na fotce.

